

[Bjørn Poulsen]

get kulturelt fordelagtigt ved, at der er tosprogede i en skoleklasse; så helt negativt er det ikke alt sammen.

På boligområdet er vi helt enig i det, man har skrevet fra Socialdemokratiets side. Vi mener ikke, man kommer ret langt med det frivillige. Men lad mig sige én ting: det grundlæggende problem er jo, at der ikke er boliger nok, og det er dér, der skulle sættes meget mere, frem for at gå rundt og tro på, at man kan klare disse problemer ad frivillighedens vej. Lad os få en højere kvote for det almennyttige boligbyggeri, det ville uden tvivl hjælpe også på dette område. Det er ikke alene indvandrere, der har boligproblemer, der er jo også mange danskere, der har det, og så kunne vi måske dække begge gruppers behov på én gang.

Jeg har lidt svært ved at finde ud af, hvad det er, man vil lave med den nye refusionsordning, som man foreslår, men vi vil naturligvis kigge på det i udvalget for at se, hvordan det laves bedst muligt. Der er ingen tvivl om, at der nok kan bruges flere penge på området, uden at man på nogen måde kan sige, at det er spildte penge.

Generelt er dette et forslag, som vi på nogle områder er enige om; men på andre områder synes vi måske nok, vi savner noget. Der er i hvert fald én ting, som mangler, og det er modersmålsundervisningen. Den er overhovedet ikke nævnt, og det forstår vi ikke.

Mejdahl (V):

Lad mig indledningsvis slå fast, at Venstre er af den opfattelse, at vi skal behandle de mennesker, som vi giver lov til at bo i Danmark, godt.

For os er det også en selvfølge, at vi skal tilstræbe en hurtig og god integration af de fremmede i det danske samfund.

Socialdemokratiets beslutningsforslag tager udgangspunkt i, at vi ikke gør nok for at integrere indvandrerne i det danske samfund. Det kan der føres en lang diskussion om, for hvornår gør vi nok? Vi gør i hvert fald efter Venstres mening så meget, at jeg allerede nu kan afsløre, at Venstre ikke vil deltage i en opfordring til regeringen om at tage initiativ til at gennemføre alt det, som Socialdemokratiet foreslår i beslutningsforslaget.

Forslagets punkt 1 omhandler danskundervisning og samfundsorientering. Vi er enige i, at det er en fundamental forudsætning for inte-

gration i det danske samfund, og vi vil ikke afvise, at der skal gives bedre tilbud på dette område.

Muligheden for et tættere samarbejde mellem folkeskolerne omtales i punkt 2; vi mener ikke, at noget i den gældende lovgivning forhindrer dette.

De tvangsforanstaltninger og reguleringer på boligområdet, som skitseres i punkt 3, må vi tage afstand fra.

Punkt 4 er vel allerede sat på skinner. Indenrigsministeren oplyste, at der er afsat 10 mio. kr. i 1989 til en oplysningskampagne om indvandreres og flygtninges vilkår i Danmark.

Med hensyn til punkt 5 om refusionsordninger har vi jo her for et halvt år siden forbedret kommunernes økonomiske vilkår, hvad indvandrere og flygtninge angår, sådan at der gives dækning for kommunernes merudgifter ved tilgang af indvandrere og flygtninge.

Der er en ting, som vi ikke må overse, når vi taler om integration, og det er interessen og medspillet fra indvandrerne selv. Det kan illustreres med ordsproget om, at man kan trække hesten til vandtruget, men man kan ikke få den til at drikke, hvis den ikke selv vil. Sådan er det også, når vi vil integrere indvandrere. Der skal ud over tilbud og muligheder også være vilje og interesse.

Jeg har et par spørgsmål at stille til ordføreren for forslagsstillerne, for jeg kan ikke se det ud fra bemærkningerne til beslutningsforslaget: Hvor mange forestiller man sig forslaget skal omfatte? Hvilke indvandrergrupper er der tænkt på? Vi har jo haft indvandrerstop i mange år.

Der står i beslutningsforslaget, at indvandre-re har samme pligter og rettigheder som den danskfødte befolkning. Det er vi enige i, men det får mig til at spørge: Skal integrationskurser være obligatoriske for indvandrere? Er det rimeligt, at skolen skal give modersmålsundervisning, når vi sætter på integration? Er det den bedste måde at udnytte vore ressourcer på?

I Venstre erkender vi, at indvandrerne har problemer. Nogle steder er det endda helt galt. Det er et problem, at for mange børn ikke kan tale dansk, når de begynder i skolen. Jeg vil ikke afvise, at daginstitutioner og legestuer og klubber kan være med til at fremme sprogind-læringen.